

Lovforslagene og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Ole Sohn (SF):

Jeg vil starte med at sige, at langt om længe nåede vi frem til en andenbehandling. Det er jo et lovforslag, som har været grundigt, usædvanlig grundigt, behandlet i Erhvervsudvalget i månedsvis med høringer og deputationer og et hav af spørgsmål og svar til og fra ministeren, og fra starten har det stået klart, at der var et flertal i Folketinget, som mente, at der burde rettes op på lovforslaget.

Det var måske ikke det, der var forudsætningen for lovforslagets tilblivelse, men vi konstaterede ret hurtigt under førstebehandlingen, at der i forhold til den nugældende banklov er sket et markant skred i det, der hedder sædvanlige kundeoplysninger, hvor pengeinstitutterne sådan pø om pø med hjælp fra Finanstilsynet har fået mulighed for at lade flere og flere oplysninger gå ind under sædvanlige kundeoplysninger. Det er den type oplysninger, der kan cirkulere rundt i en koncern.

Vi var mange, der mente, at det burde da vist strammes op, sådan at intentionen i den tidligere banklov fra 1989 også blev gældende i den, vi nu skal vedtage.

Der var et andet problem, som også blev åbenbart allerede under førstebehandlingen. Det var, at den form for samtykke, vi som kunder i et pengeinstitut giver, måske bliver lige lovlig rundhåndet brugt af pengeinstitutterne, f.eks. af Den Danske Bank. Når man søger lån via nymodens teknik over Internettet, så giver man sådan et generelt åbent samtykke til alverdens ting, og man ved ikke, hvad samtykket bliver brugt til, og hvilke oplysninger pengeinstituttet kan indhente på baggrund af det samtykke.

For en uge eller måske 14 dage siden kom det frem i en artikel i Berlingske Tidende, at Den Danske Bank, jeg vil kalde det fiflede med samtykkebegrebet i sit samarbejde med Topdanmark, hvor den lod oplysninger, den havde fået i hænde via et samtykke fra kunder, sive videre til Topdanmark med det resultat, at kunderne blev vurderet og det fik indflydelse på den præmie, de skulle betale.

Vi har længe, i månedsvis, vidst, at der var problemer med de to centrale begreber i bank-

og sparekasseloven, nemlig netop spørgsmålet om sædvanlige kundeoplysninger og spørgsmålet om samtykkebegrebet, men ministeren havde desværre ikke set problemet, før hun måtte konstatere, at flertallet, som havde givet udtryk for, at det var et problem, også var til sinds at gøre det materielt, og så ville ministeren jo få et problem. Så har hun i venlighed – sådan opfatter jeg det – sagt: Okay, nu erkender regeringen også, at det er et problem, men giv os lige nogle måneder mere sommeren over, så skal vi nok i oktober i næste samling tage spørgsmålet om sædvanlige kundeoplysninger og spørgsmålet om samtykkeerklæringer op.

Når vi ved – og vi har fået det dokumenteret gang på gang i offentligheden – at reglerne ikke bliver brugt efter de intentioner, som har ligget og ligger hos et flertal i Folketinget, synes jeg faktisk, det er lidt uansvarligt, at man udskyder en sådan stillingtagen til de to præcist formulerede problemstillinger i bank- og sparekasse- loven.

Derfor har SF været så venlig at give ministeren en brugervejledning, som man kan bruge fuldstændig uden copyright. Der bliver aldrig nogen sinde sagt et ondt ord, hvis man gør brug af den. Det er netop, for at man kan få præciseret, hvad begrebet »sædvanlige kundeoplysninger« indeholder, hvad det omfatter, og hvordan man skal behandle samtykkeerklæringer.

Det er utrolig vigtigt, også for de finansielle institutter selv, at de krystalklart kan sige til kunderne, og at kunderne krystalklart ved, at når man som kunde afgiver oplysninger til et finansielt institut, eller når det finansielle institut registrerer oplysninger som følge af kunde-forholdet, kan man som kunde have fuld tillid til, at oplysningerne, som naturligtvis – det ligger i sagens natur – er private, også bliver behandlet fortroligt, og at de ikke bliver brugt andre steder end i det præcise og konkrete kunde-forhold, hvortil samtykket er afgivet. Det burde være simpel logik for alle i det her Folketing.

Desværre har det vist sig ikke at være så simpelt endda, men jeg håber, at ministeren, selv om det er formuleret lidt bredt, vil være venlig at gå op og forklare, hvordan man som minister kan sidde i månedsvis og vide, at der her er et centralt problem, at et flertal ønsker at få ændret og præciseret reglerne, og alligevel først i ellefte time for at sikre, at man får sin banklov